

Brusel 5. prosince 2018
(OR. en)

13024/18

Interinstitucionální spis:
2016/0337(CNS)

FISC 418
ECOFIN 902

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Delegace
Č. dok. Komise:	13730/16 FISC 170 IA 99 - COM(2016) 685 final
Předmět:	Návrh směrnice Rady o společném základu daně z příjmů právnických osob (CCTB) – aktuální stav

Delegace naleznou v příloze nejnovější kompromisní znění vypracované předsednictvím k návrhu směrnice o společném základu daně z příjmů právnických osob (CCTB), pokud jde o kapitoly I až V, uvedené ve zprávě Rady pro hospodářské a finanční věci Evropské radě týkající se daňových otázek (dokument 14601/18).

2016/0337 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o společném základu daně z příjmů právnických osob

RADA EVROPSKÉ UNIE,

(...)

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice zavádí systém společného základu daně pro zdaňování některých společností a stanoví pravidla výpočtu tohoto základu.
2. Společnost, která používá pravidla této směrnice, přestane podléhat vnitrostátním právním předpisům o daních z příjmů právnických osob ve všech záležitostech upravených touto směrnicí, není-li v této směrnici uvedeno jinak.

Článek 2
Oblast působnosti

1. Pravidla této směrnice se vztahují na společnost založenou podle zákonů členského státu, včetně jejích stálých provozoven v jiných členských státech, splňuje-li společnost všechny tyto podmínky:
 - a) společnost má jednu z forem uvedených v příloze I;
 - b) společnost podléhá některé z daní z příjmů právnických osob uvedených v příloze II nebo obdobné následně zavedené dani;
 - c) [náleží do konsolidované skupiny pro účely finančního účetnictví s celkovým konsolidovaným příjmem skupiny, který překračuje 750 000 000 EUR za účetní období předcházející příslušnému účetnímu období;
 - d) kvalifikuje se jako mateřská společnost nebo způsobilá dceřiná společnost podle článku 3 anebo má jednu nebo více stálých provozoven v jiném členském státě podle článku 5].
2. Tato směrnice se rovněž vztahuje na společnost založenou podle právních předpisů třetí země, pokud jde o její stálé provozovny nacházející se v jednom nebo více členských státech, jestliže tato společnost splňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. b) [až d)].

Pokud jde o to, zda společnost splňuje podmínku odst. 1 písm. a), postačuje, že společnost má v třetí zemi formu podobnou jedné z forem společností uvedených v příloze I. Pro účely odst. 1 písm. a) přijme Komise každoročně seznam forem společností v třetích zemích, které jsou podobné formám společností uvedeným v příloze I. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 68 odst. 2. Skutečnost, že forma společnosti z třetí země není zahrnuta v tomto seznamu, nevylučuje použití pravidel této směrnice pro tuto formu.

- [3. Společnost, která splňuje podmínky odst. 1 písm. a) a b), avšak nesplňuje podmínky písmen c) nebo d) uvedeného odstavce, se může rozhodnout za sebe i za svoje stálé provozovny, které se nacházejí v jiných členských státech, že použije pravidla této směrnice po dobu pěti zdaňovacích období. Tato doba se automaticky prodlužuje o následná období pěti zdaňovacích období, nebude-li podáno oznámení o ukončení podle čl. 65 odst. 3. Podmínky dle odst. 1 písm. a) a b) musí být splněny pokaždé, kdy dojde k příslušnému prodloužení.]
4. Pravidla této směrnice se nepoužijí na přepravní společnost ve speciálním režimu zdanění pro toto odvětví. [Přepravní společnost ve speciálním režimu zdanění se vezme v úvahu pro účely vymezení společností, které jsou členy stejné skupiny podle článku 3.]
- [5. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66 za účelem změny příloh I a II, které budou odrážet změny právních předpisů členských států týkající se forem společností a daní z příjmů právnických osob.]

[Článek 3

Mateřská společnost a způsobilé dceřiné společnosti

1. Způsobilou dceřinou společností se rozumí všechny přímé dceřiné společnosti a jejich dceřiné společnosti (vnukovské společnosti), ve kterých má mateřská společnost tato práva:
- a) má právo vykonávat více než 50 % hlasovacích práv a
 - b) má vlastnické právo odpovídající více než 75 % kapitálu dceřiné společnosti nebo více než 75 % práv spojených s nárokem na zisk.

2. Pro účely výpočtu prahových hodnot uvedených v odstavci 1 se ve vztahu k vnukovským společnostem použijí tato pravidla:
- a) jakmile je u dceřiné společnosti dosaženo prahové hodnoty pro hlasovací práva, má se za to, že mateřská společnost drží 100 % těchto práv;
 - b) nárok na zisk a vlastnictví kapitálu se vypočítají vynásobením podílů přímo či nepřímo držených v dceřiných společnostech na každé úrovni hierarchie. Při tomto výpočtu se vezmou v potaz také vlastnická práva ve výši 75 % nebo nižší, která přímo nebo nepřímo drží mateřská společnost, včetně práv ve společnostech, které jsou rezidenty třetí země.]

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „daňovým poplatníkem“ společnost, která splňuje podmínky čl. 2 odst. 1 nebo 2 nebo se rozhodla používat pravidla této směrnice v souladu s čl. 2 odst. 3;
- 2) „subjektem jiným než daňový poplatník“ společnost, která nesplňuje podmínky čl. 2 odst. 1 nebo 2 a nerozhodla se používat pravidla této směrnice v souladu s čl. 2 odst. 3;
- 3) „daňovým poplatníkem-rezidentem“ daňový poplatník, který je daňovým rezidentem členského státu;
- 4) „daňovým poplatníkem-nerezidentem“ daňový poplatník, který není daňovým rezidentem členského státu;

- 5) „příjmy“ výnosy z prodeje a z jakýchkoli jiných transakcí, očištěné o daň z přidané hodnoty a ostatní daně a poplatky vybírané jménem státních orgánů, ať jsou peněžní nebo nepeněžní povahy, včetně výnosů ze zcizení aktiv a práv, z úroků, dividend a jiných forem rozdělení zisku včetně skrytých rozdělení zisků, skrytých příspěvků, výnosů z likvidace, licenčních poplatků, dotací a grantů, přijatých darů, odškodnění a dobrovolných plateb. Příjmy zahrnují také nepeněžní dary daňového poplatníka. Příjmy nezahrnují vlastní kapitál získaný daňovým poplatníkem ani dluhy vrácené daňovému poplatníkovi;
- 6) „výdaji“ snížení čistého vlastního kapitálu společnosti v průběhu zdaňovacího období ve formě odlivu nebo snížení hodnoty aktiv nebo ve formě uznání či zvýšení hodnoty závazků, kromě závazků vztahujících se k rozdělení peněžních i nepeněžních příjmů akcionářům nebo držitelům vlastního kapitálu jako takovým;
- 7) „zdaňovacím obdobím“ jakékoli období 12 měsíců nebo jakékoli jiné odpovídající období pro daňové účely, které není delší než dvanáct měsíců;
- 8) „ziskem“ přebytek příjmů nad odečitatelnými výdaji a dalšími odečitatelnými položkami ve zdaňovacím období;
- 9) „ztrátou“ přebytek odečitatelných výdajů a dalších odečitatelných položek nad příjmy ve zdaňovacím období;
- 10) „konsolidovanou skupinou pro účely finančního účetnictví“ všechny subjekty, které jsou plně zahrnuty do konsolidované účetní závěrky sestavené v souladu s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví nebo s vnitrostátním systémem účetního výkaznictví;
- 10a) „skrytým rozdělením zisku“ jakýkoli ekonomický požitek, který není vykázán jako rozdělení zisku, jenž daňový poplatník poskytuje osobám uvedeným v článku 14 a neposkytl by jej nezávislým třetím osobám a jenž vede ke snížení zisků;

- 11) [„výzkumem a vývojem“ experimentální nebo teoretická práce prováděná primárně za účelem získání nových vědomostí o základních principech jevů a pozorovatelných skutečnostech, která není primárně zaměřena na uplatnění nebo využití v praxi (základní výzkum); původní zkoumání prováděné s cílem získat nové poznatky, avšak primárně zaměřené na specifický, praktický cíl nebo účel (aplikovaný výzkum); systematická práce navazující na poznatky získané na základě výzkumu a praktických zkušeností a vytváření nových vědomostí, které je zaměřeno na výrobu nových produktů nebo procesů nebo na vylepšení stávajících produktů nebo postupů (experimentální vývoj);]
- 12) „výpůjčními náklady“ úrokové náklady na všechny formy dluhu, jiné náklady, jež jsou z ekonomického hlediska rovnocenné úrokům a nákladům vzniklým v souvislosti se získáním finančních prostředků, jak jsou definovány vnitrostátním právem, mimo jiné včetně plateb na základě půjček s podílem na zisku (PPL), připsaných úroků z nástrojů, jako jsou konvertibilní dluhopisy a bezkupónové dluhopisy, částek vyplývajících z alternativních finančních mechanismů, prvků nákladů na financování v rámci splátek finančního leasingu, kapitalizovaných úroků zahrnutých v rozvahové hodnotě souvisejícího aktiva nebo amortizace kapitalizovaných úroků, případně částek oceněných pomocí návratnosti financování podle pravidel stanovování převodních cen, částek fiktivních úroků v rámci derivátových nástrojů nebo mechanismů zajištění souvisejících s výpůjčkami subjektu, definovaného výnosu z čistého nárůstu vlastního kapitálu podle článku 11 této směrnice, některých kurzových zisků a ztrát z výpůjček a nástrojů souvisejících se získáním finančních prostředků, poplatků za záruku pro účely mechanismů financování, poplatků za zprostředkování a obdobných nákladů souvisejících s vypůjčením finančních prostředků;
- 13) „nadměrnými výpůjčními náklady“ částka, o kterou odpočitatelné výpůjční náklady daňového poplatníka překračují zdanitelné úrokové výnosy a jiné zdanitelné příjmy, které daňový poplatník obdrží a které jsou ekonomicky rovnocenné úrokovým výnosům;
- 14) „přesunem aktiv“ operace, při které členský stát ztrácí právo zdanit přesunutá aktiva, přestože daná aktiva zůstávají v právním nebo ekonomickém vlastnictví téhož daňového poplatníka;

- 15) „přesunem daňového rezidentství“ operace, při níž daňový poplatník přestane být v určitém členském státě rezidentem pro daňové účely a stane se daňovým rezidentem jiného členského státu nebo třetí země;
- 16) „přesunem obchodní činnosti vykonávané stálou provozovnou“ operace, při níž daňový poplatník přestane mít v určitém členském státě daňovou přítomnost a získá takovou přítomnost v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, aniž by v uvedeném členském státě nebo třetí zemi získal daňové rezidentství;
- 17) „daňovou hodnotou“ odpisová základna dlouhodobého aktiva nebo souboru aktiv snižená o úhrn dosud provedených odpisů;
- 18) „tržní hodnotou“ částka, za níž lze aktivum směnit nebo přímou transakcí vypořádat vzájemné závazky mezi ochotnými stranami, které nejsou ve vzájemném vztahu;
- 19) „dlouhodobými aktivy“ hmotná aktiva pořízená nebo vytvořená daňovým poplatníkem a pořízená nehmotná aktiva, pokud mohou být samostatně oceněna a používají se nebo se předpokládá, že se budou používat při podnikání pro dosažení, udržení nebo zajištění příjmů po dobu delší než 12 měsíců, s výjimkou případů, kdy jsou náklady na jejich pořízení nebo výstavbu nižší než 1 000 EUR. Dlouhodobá aktiva zahrnují také finanční aktiva s výjimkou finančních aktiv určených k obchodování v souladu s článkem 21;
- 20) „finančními aktivy“ akcie přidružených podniků, úvěry přidruženým podnikům podle článku 56 této směrnice, účasti podle čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU¹, úvěry podnikům, s nimiž je daňový poplatník ve spojení na základě účastí, investice držené jako dlouhodobá aktiva, ostatní úvěry a vlastní akcie, pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich uvedení v rozvaze;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- 21) „náklady na pořízení nebo výstavbu“ uhrazená nebo splatná částka v hotovosti nebo v hotovostních ekvivalentech nebo hodnota jiných aktiv poskytnutých výměnou za dlouhodobé hmotné aktivum nebo spotřebovaných za účelem pořízení dlouhodobého hmotného aktiva v čase jeho pořízení nebo výstavby. V případě dlouhodobých nehmotných aktiv se započítávají pouze náklady na pořízení;
- 22) „dlouhodobými hmotnými aktivy s dlouhou dobou životnosti“ dlouhodobá hmotná aktiva s dobou životnosti 15 let nebo delší. Budovy, letadla a lodě se považují za dlouhodobá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti;
- 23) „dlouhodobými hmotnými aktivy se střední dobou životnosti“ dlouhodobá hmotná aktiva, která nejsou dlouhodobými hmotnými aktivy s dlouhou dobou životnosti podle bodu 22 a jejichž doba životnosti je osm a více let;
- 23a) „dlouhodobými hmotnými aktivy s krátkou dobou životnosti“ dlouhodobá hmotná aktiva, která nejsou dlouhodobými hmotnými aktivy s dlouhou nebo střední dobou životnosti podle bodů 22 a 23 a jejichž doba životnosti je kratší než osm let;
- 24) „použitými aktivy“ dlouhodobá aktiva, jejichž doba životnosti k okamžiku pořízení již částečně uběhla a která jsou ve stávajícím stavu nebo po opravě vhodná k dalšímu používání;
- 25) „dobou životnosti“ doba, během níž by mělo být aktivum dostupné k používání nebo počet výrobních nebo podobných jednotek, které by měl daňový poplatník s pomocí příslušného aktiva získat;
- 26) „náklady na zhodnocení“ dodatečné výdaje na dlouhodobé aktivum, které podstatně zvyšují kapacitu tohoto aktiva nebo podstatně zlepšují jeho fungování nebo představují více než 10 % původní odpisové základny tohoto aktiva;
- 27) „zásobami a nedokončenou výrobou“ aktiva určená k prodeji nebo aktiva, která jsou v procesu výroby za účelem prodeje nebo jež jsou ve formě materiálu nebo dodávek, které se spotřebují ve výrobním procesu nebo při poskytování služeb;

- 28) „ekonomickým vlastníkem“ osoba, které náležejí v podstatě všechny přínosy a rizika spojené s dlouhodobým aktivem, bez ohledu na to, zda je tato osoba právním vlastníkem. Za ekonomického vlastníka se v každém případě považuje daňový poplatník, který má právo držet, užívat a zcizovat dlouhodobé aktivum a nese riziko jeho ztráty nebo zničení;
- 29) „finančním podnikem“ kterýkoli z těchto subjektů:
- a) úvěrová instituce nebo investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES² nebo správce alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU³ nebo správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES⁴;
 - b) pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES⁵;
 - c) zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. 174, 1.7.2011, s. 1).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

- d) instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES⁶, ledaže se členský stát rozhodl nepoužít uvedenou směrnici zcela nebo zčásti na uvedenou instituci v souladu s článkem 5 uvedené směrnice, nebo správce instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění podle čl. 19 odst. 1 směrnice 2003/41/ES;
- e) instituce penzijního pojištění provozující penzijní systémy, které jsou považovány za systémy sociálního zabezpečení, na které se vztahují nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁷ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁸, jakož i každá právnická osoba zřízená za účelem investování do těchto systémů;
- f) alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU spravovaný správcem alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61/EU nebo alternativní investiční fond podléhající dohledu podle příslušných vnitrostátních právních předpisů;
- g) subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES;
- h) ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012⁹;

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1).

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

- i) centrální depozitář cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014¹⁰;
- 30) „subjektem“ libovolné právní uspořádání k provádění obchodních aktivit prostřednictvím společnosti nebo struktury, která je transparentní pro daňové účely;
- 31) „hybridním nesouladem“ situace mezi daňovým poplatníkem a přidruženým podnikem nebo strukturované uspořádání mezi stranami v odlišných daňových jurisdikcích, kdy rozdíly v právní kvalifikaci určitého finančního nástroje nebo subjektu nebo v nahlížení na komerční přítomnost jako na stálou provozovnu vedou k jakémukoli z těchto výsledků:
- a) k odpočtu téže platby, výdajů nebo ztrát od základu daně dochází jak v jurisdikci, kde má daná platba svůj zdroj, kde vznikají výdaje nebo kde dochází ke ztrátám, tak i v jiné jurisdikci („dvojitý odpočet“);
 - b) k odpočtu platby od základu daně v jurisdikci, kde má daná platba svůj zdroj, aniž je tato platba pro daňové účely odpovídajícím způsobem zahrnuta ve druhé jurisdikci („odpočet bez zahrnutí“);
 - c) v případě rozdílného nahlížení na komerční přítomnost jako na stálou provozovnu k nezdanění příjmů, které mají svůj zdroj v určité jurisdikci, aniž by tyto příjmy byly pro daňové účely odpovídajícím způsobem zahrnuty ve druhé jurisdikci („nezdanění bez zahrnutí“).

Hybridní nesoulad vznikne pouze v rozsahu, v jakém odečtení shodné platby, vznik stejných výdajů nebo ztrát ve dvou jurisdikcích překročí výši příjmů, které jsou zahrnuty v obou jurisdikcích a které lze přiřadit stejnému zdroji.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

Hybridní nesoulad rovněž zahrnuje převod finančního nástroje v rámci strukturovaného uspořádání daňového poplatníka, kde podkladový výnos z převáděného finančního nástroje je pro daňové účely považován za získaný souběžně větším počtem stran v rámci uspořádání, které jsou daňovými rezidenty v různých jurisdikcích, což vede k jakémukoli z těchto výsledků:

- a) k odpočtu platby související s podkladovým výnosem bez odpovídajícího zahrnutí takové platby pro daňové účely, není-li podkladový výnos zahrnut do zdanitelného příjmu jedné ze stran;
 - b) k úlevě ze srážkové daně u zdroje z platby odvozené z převáděného finančního nástroje pro více než jednu zúčastněnou stranu;
- 32) „strukturálním uspořádáním“ uspořádání zahrnující hybridní nesoulad, kde cena tohoto nesouladu je zahrnuta do podmínek takového uspořádání, nebo cílem tohoto uspořádání bylo vyprodukovat výsledky hybridního nesouladu kromě případů, kdy nebylo možné přiměřeně očekávat, že si daňový poplatník nebo přidružený podnik nebyl tohoto hybridního nesouladu vědom a nepodílel se na hodnotě daňové výhody, která z hybridního nesouladu vyplynula;
- 33) „vnitrostátními právními předpisy o daních z příjmů právnických osob“ předpis členského státu, který upravuje některou z daní uvedených v příloze II.

Komise může přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66 za účelem stanovení definic dalších pojmů.

Článek 5

Stálá provozovna v členském státě daňového poplatníka, který je daňovým rezidentem v Unii

1. Má se za to, že daňový poplatník má stálou provozovnu v jiném členském státě, než ve kterém je daňovým rezidentem, pokud má v tomto jiném státě trvalé místo, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost; zejména jde o tato místa:
 - a) místo vedení;
 - b) pobočku;
 - c) kancelář;
 - d) továrnu;
 - e) dílnu;
 - f) důl, vrt na ropu nebo zemní plyn, lom nebo jakékoli jiné místo těžby přírodních zdrojů.
2. Staveniště nebo stavební či montážní projekt představuje stálou provozovnu pouze v případě, že existuje déle než dvanáct měsíců.
3. Výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje následující činnosti, pokud takové činnosti mají pomocnou nebo přípravnou povahu nebo celková činnost tohoto trvalého místa k výkonu činnosti dle písm. f) má pomocnou nebo přípravnou povahu:
 - a) používání zařízení výlučně pro účely skladování, předvádění nebo dodávek výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi;
 - b) uchovávání zásob výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi výlučně za účelem skladování, předvádění nebo dodávek;

- c) uchovávání zásob výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi výlučně za účelem zpracování jinou osobou;
- d) provozování trvalého místa k výkonu činnosti výlučně za účelem nákupu výrobků nebo zboží nebo shromažďování informací pro daňového poplatníka;
- e) provozování trvalého místa k výkonu činnosti výlučně za účelem provádění jakékoli jiné činnosti pro daňového poplatníka;
- f) provozování trvalého místa k výkonu činnosti výlučně pro libovolnou kombinaci činností uvedených v písmenech a) až e).

4. Aniž by tím byl dotčen odstavec 5, jestliže osoba v určitém členském státě jedná jménem daňového poplatníka a obvykle uzavírá smlouvy nebo je obvykle v roli zmocněnce, výsledkem čehož bude uzavírání smluv, které budou rutinně uzavírány bez zásadních úprav daňovým poplatníkem, má se za to, že daňový poplatník má stálou provozovnu v uvedeném členském státě, pokud jde o činnosti prováděné touto osobou pro daňového poplatníka.

Smlouvy podle prvního pododstavce se uzavírají:

- a) jménem daňového poplatníka, nebo
- b) za účelem převodu vlastnictví nebo udělení práva k používání majetku, který příslušný poplatník vlastní nebo který má právo používat, nebo
- c) za účelem poskytování služeb daňovým poplatníkem.

První a druhý pododstavec se nepoužijí, budou-li činnosti takové osoby mít pomocnou nebo přípravnou povahu podle odstavce 3, takže budou-li vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, toto trvalé místo k výkonu činnosti se nestane stálou provozovnou podle ustanovení uvedeného odstavce.

5.

- a) Odstavec 4 se nepoužije, pokud osoba jednající v členském státě jménem daňového poplatníka vykonává činnosti v příslušném členském státě jako nezávislý zástupce a zastupuje daňového poplatníka v rámci běžného podnikání. Avšak v případě, že příslušná osoba jedná výhradně nebo téměř výhradně jménem jednoho nebo více daňových poplatníků, s nimiž je „úzce svázána“, není tato osoba považována za nezávislého zástupce těchto daňových poplatníků ve smyslu tohoto odstavce.
- b) Pro účely tohoto článku je osoba „úzce svázána“ s daňovým poplatníkem, pokud přímo nebo nepřímo vlastní právo vykonávat více než 50 % hlasovacích práv ve druhé osobě nebo má vlastnické právo k více než 50 % kapitálu druhé osoby nebo více než 50 % práv spojených s nárokem na zisk.

6. Skutečnost, že daňový poplatník, který je daňovým rezidentem členského státu, ovládá daňového poplatníka nebo je ovládán daňovým poplatníkem, který je daňovým rezidentem jiného členského státu nebo který v tomto jiném členském státě vykonává činnost (ať prostřednictvím stále provozovny, nebo jinak), sama o sobě nečiní z žádného z těchto daňových poplatníků stálou provozovnu druhého.

KAPITOLA II

VÝPOČET ZÁKLADU DANĚ

Článek 6

Obecné zásady

- 1. Při výpočtu základu daně se vezmou v potaz pouze realizované zisky a ztráty.
- 2. Plnění a zdanitelné události se oceňují jednotlivě.

3. Výpočet základu daně se provádí konzistentním způsobem, pokud není výjimečnými okolnostmi odůvodněna změna způsobu výpočtu.
4. Základ daně se stanoví pro každé zdaňovací období, není-li stanoveno jinak.
5. Základ daně se stanoví podle vnitrostátních účetních pravidel, pokud jsou v souladu s pravidly stanovenými touto směrnicí.
6. Pravidla obsažená v této směrnici nebrání členským státům použít vnitrostátní systémy skupinového zdanění včetně systému zdanění jednotlivých subjektů, jenž umožňuje přesun zisků nebo úrokové kapacity. Pokud je daňový poplatník oprávněn nebo povinen jednat jménem skupiny, jak stanoví pravidla vnitrostátního systému skupinového zdanění, pak se za daňového poplatníka považuje celá skupina.

Článek 7

Složky základu daně

1. Základ daně se vypočítá odečtením osvobozených příjmů, odečitatelných výdajů a dalších odečitatelných položek od příjmů.
- [2. Základ daně je případně možné vypočítat jako rozdíl mezi účetní hodnotou (čistého) obchodního majetku na konci zdaňovacího období a účetní hodnotou (čistého) obchodního majetku na konci předchozího zdaňovacího období plus hodnota všech splátek nominálního kapitálu a rozdělených zisků a minus veškeré přírůstky obchodního majetku podle práva obchodních společností za předpokladu, že by byl výsledek stejný jako výpočet podle odstavce 1. Při výpočtu se dodrží pravidla týkající se osvobození příjmů od daně, odečitatelnosti výdajů, uznání a ocenění a odpisů, jak je stanoveno touto směrnicí.]

Článek 8

Osvobozené příjmy

Do základu daně se nezahrnují tyto příjmy:

- a) dotace přímo související s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením dlouhodobých aktiv, kterých se týká odpisování podle článků 30 až 40;
- b) výnosy ze zcizení aktiv, která jsou součástí souboru aktiv podle čl. 37 odst. 2, včetně tržní hodnoty nepeněžních darů;
- c) výnosy ze zcizení podílů, pokud si daňový poplatník ponechal účast ve výši minimálně 10 % kapitálu nebo 10 % hlasovacích práv společnosti v průběhu 12 měsíců předcházejících zcizení, s výjimkou výnosů ze zcizení podílů určených k obchodování podle čl. 21 odst. 3 a z podílů držených životními pojišťovnami v souladu s čl. 28 písm. b);
- d) obdržená rozdělení zisku, včetně skrytých rozdělení zisku, pokud si daňový poplatník ponechal účast ve výši minimálně 10 % kapitálu nebo 10 % hlasovacích práv rozdělující společnosti po dobu nejméně 12 po sobě jdoucích měsíců, s výjimkou rozdělení zisku z podílů určených k obchodování podle čl. 21 odst. 4 a z rozdělení zisku obdržených životními pojišťovnami v souladu s čl. 28 písm. c);
- e) příjem stálé provozovny získaný daňovým poplatníkem v členském státě, jehož je poplatník daňovým rezidentem.

Článek 9

Odečitatelné výdaje

1. Výdaje jsou odečitatelné pouze v rozsahu, v němž vzniknou v přímém podnikatelském zájmu daňového poplatníka.
2. Výdaje uvedené v odstavci 1 zahrnují všechny náklady na prodej a veškeré výdaje, očištěné o odpočitatelnou daň z přidané hodnoty, které daňový poplatník vynaložil za účelem dosažení nebo zajištění příjmů, včetně nákladů na výzkum a vývoj a nákladů vynaložených při získávání vlastního nebo dluhového kapitálu pro účely podnikání.
- [3. Kromě částek, které jsou odečitatelné jako náklady na výzkum a vývoj podle odstavce 2, a za předpokladu, že daňový poplatník přímo ani nepřímo nevyužívá žádný příspěvek v jakékoli podobě přiznávaný v souvislosti s těmito náklady na výzkum a vývoj kterýmkoli členským státem na základě jeho vnitrostátních právních předpisů, může daňový poplatník za zdaňovací období rovněž odečíst dalších 50 % takových nákladů, s výjimkou nákladů týkajících se aktiv uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. c), d) a e) a čl. 33 odst. 2 písm. c), d) a e), jež vznikly v průběhu příslušného období.

V rozsahu, v jakém náklady na výzkum a vývoj překročí hranici 20 000 000 EUR, může daňový poplatník odečíst 25 % z přesahující částky.

Odchylně od prvního pododstavce může daňový poplatník odečíst dalších [100 %] nákladů na výzkum a vývoj až do výše 20 000 000 EUR, pokud daňový poplatník splňuje všechny tyto podmínky:

- a) jedná se o nekotovaný podnik s méně než 50 zaměstnanci, jehož roční obrat anebo celková roční bilanční suma nepřekračuje 10 000 000 EUR;

- b) nebyl registrován po dobu delší než pět let. Pokud daňový poplatník nepodléhá registraci, lhůta pěti let může začít v okamžiku, kdy podnik začal provádět svoji hospodářskou činnost nebo kdy mu z ní vznikla daňová povinnost;
 - c) nevznikl spojením podniků nebo jinou formou reorganizace podnikatelské činnosti;
 - d) nemá žádné přidružené podniky podle článku 56;
 - e) ve vztahu k takovým nákladům na výzkum a vývoj přímo ani nepřímo nevyužívá žádný příspěvek v jakékoli podobě přiznávaný kterýmkoli členským státem na základě jeho vnitrostátních právních předpisů.]
4. Členské státy mohou stanovit, že je možné provádět odpočet za dary a příspěvky charitativním organizacím.

Článek 10

Další odečitatelné položky

Ve vztahu k odpisování dlouhodobých aktiv podle článků 30 až 40 se provádí odpočet.

[Článek 11

Daňová úleva pro růst a investice („AGI“)

1. Pro účely tohoto článku se „kapitálovou základnou pro AGI“ v daném zdaňovacím období rozumí rozdíl mezi účetní hodnotou vlastního kapitálu daňového poplatníka a účetní hodnotou jeho účasti na kapitálu přidružených podniků podle článku 56.
2. Pro účely tohoto článku se „vlastním kapitálem“ rozumí:
 - a) v případě, že daňovým poplatníkem je společnost, součet:
 - i. upsaného základního kapitálu;

- ii. emisního ážia;
- iii. fondu z přecenění;
- iv. rezervních fondů:
 - zákonného rezervního fondu;
 - rezervního fondu na vlastní akcie;
 - statutárních fondů;
 - ostatních rezervních fondů včetně fondu z přecenění reálnou hodnotou;
- v. přeneseného účetního zisku nebo přenesené účetní ztráty; a
- vi. účetního zisku nebo účetní ztráty za dané účetní období.

V případě, že daňovým poplatníkem je stálá provozovna, se tímto pojmem rozumí vlastní kapitál uvedeného daňového poplatníka, který je přiřaditelný stálé provozovně.

3. Částka rovnající se definovanému výnosu z kapitálové základny pro AGI se odečte od základu daně daňového poplatníka podle odstavců 1 až 6. Pokud kapitálová základna pro AGI poklesne, částka rovnající se definovanému výnosu z poklesu kapitálové základny pro AGI se stává zdanitelnou.
4. a) Podle pravidel této směrnice se nárůsty nebo poklesy kapitálové základny pro AGI po dobu prvních [deseti] zdaňovacích období, kdy daňový poplatník podléhá pravidlům této směrnice, vypočítají jako rozdíl mezi jeho kapitálovou základnou pro AGI na konci příslušného zdaňovacího období a kapitálovou základnou pro AGI k prvnímu dni prvního zdaňovacího období.

- b) Odchylně od odst. 4 prvního pododstavce, pokud výpočet kapitálové základny pro AGI vede k poklesu kapitálové základny pro AGI, potom se pohyb kapitálové základny pro AGI vypočítá nově, a to bez ohledu na účetní ztráty vzniklé daňovému poplatníkovi od prvního zdaňovacího období podle pravidel této směrnice. Pokud tento opětovný výpočet vede k nárůstu kapitálové základny pro AGI, k tomuto nárůstu se nepřihlíží.
 - c) Po uplynutí prvních deseti zdaňovacích období se referenční výše kapitálové základny pro AGI, která se odečítá oproti kapitálové základně pro AGI na konci příslušného zdaňovacího období, každoročně posune vpřed o jedno zdaňovací období.
5. Definovaný výnos, který je uveden v odstavci 3, se rovná výnosu desetiletých referenčních státních dluhopisů eurozóny v prosinci roku předcházejícího příslušnému zdaňovacímu období, jak bude zveřejněn Evropskou centrální bankou, zvýšenému o rizikovou přírážku ve výši dvou procentních bodů. Jestliže je křivka ročního výnosu záporná, použije se minimální výnos dvě procenta.
6. Pokud byl přijat postup nebo soubor postupů, které byly zavedeny v zásadě za účelem získání daňové výhody podle tohoto článku, potom se odchylně od odstavců 1 až 5 z kapitálové základny pro AGI vyloučí:
- a) vnitroskupinové úvěry a úvěry mezi přidruženými podniky podle článku 56;
 - b) vnitroskupinové příspěvky v hotovosti a věcné příspěvky;
 - c) vnitroskupinové převody aktiv a podílů;
 - d) rekatégorizace starého kapitálu jako nového kapitálu prostřednictvím likvidací a zakládání nových podniků;
 - e) zakládání dceřiných společností;
 - f) úplná nebo částečná akvizice podniků vlastněných přidruženými podniky;

- g) struktury s dvojitým započítáváním poplatků kombinující odečitatelnost úroků s odpočty v rámci AGI;
- h) nárůsty výše úvěrových pohledávek za přidruženými podniky v porovnání k výši těchto pohledávek k referenčnímu datu.]

Článek 12

Neodečitatelné položky

Odchylně od článků 9 a 10 se za neodečitatelné považují tyto položky:

- a) rozdělené zisky včetně skrytých rozdělených zisků a splátky vlastního kapitálu nebo dluhu;
- b) 50 % nákladů na reprezentaci až do výše, která nepřekračuje [x] % příjmů v příslušném zdaňovacím období.

Členské státy mohou ve vztahu k odečitatelnosti výdajů uložit další omezení týkající se životního stylu nebo soukromé sféry;

- c) převod nerozdělených zisků do rezervy, která je součástí vlastního kapitálu společnosti;
- d) daň z příjmů právnických osob a podobné daně ze zisku;
- e) úplatky a jiné nezákonné platby;
- f) pokuty a penále, včetně penále za pozdní platbu, placené orgánu veřejné správy za porušení kteréhokoli právního předpisu;
- g) výdaje vynaložené daňovým poplatníkem na získání příjmů, které jsou osvobozeny podle čl. 8 písm. c), d) a e);
- h) dary jiným osobám než zaměstnancům daňového poplatníka. Pravidlo neodečitatelnosti se nepoužije, pokud náklady na pořízení nebo výstavbu položek pro příjemce nepřevyšují v účetním období celkem [50 EUR];

- i) dary a příspěvky jiné než uvedené v čl. 9 odst. 4;
- j) náklady na pořízení, výstavbu nebo zhodnocení dlouhodobých aktiv, které jsou odečitatelné dle článků 10 a 18, s výjimkou nákladů souvisejících s výzkumem a vývojem. Náklady uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. a) a čl. 33 odst. 2 písm. a) a b) se nepovažují za náklady související s výzkumem a vývojem;
- k) [roční příspěvky placené bankami podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;]
- l) ztráty vzniklé stálé provozovně v třetí zemi.

Článek 13

Pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků

1. Výpůjční náklady jsou odpočitatelné do výše úrokových nebo jiných zdanitelných příjmů z finančních aktiv obdržených daňovým poplatníkem.
2. Nadměrné výpůjční náklady jsou ve zdaňovacím období, v němž vznikly, odpočitatelné pouze do výše 30 % zisku daňového poplatníka před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací (dále jen „EBITDA“) nebo v maximální výši 3 000 000 EUR, podle toho, která hodnota je vyšší.

Pokud se podle článku 6 za daňového poplatníka považuje skupina, nadměrné výpůjční náklady a EBITDA se vypočítají za celou skupinu. Částka 3 000 000 EUR se také použije pro celou skupinu.

3. EBITDA se vypočítá tak, že se k daňovému základu daňového poplatníka připočtou zpět daňově upravené částky nadměrných výpůjčních nákladů, jakož i daňově upravené částky odpisů a amortizace. Příjmy osvobozené od daně jsou z EBITDA daňového poplatníka vyňaty.

4. Odchylně od odstavce 2 je daňový poplatník, který se kvalifikuje jako společnost stojící mimo skupinu, oprávněn odečíst svoje nadměrné výpůjční náklady v plné výši. Společností stojící mimo skupinu se rozumí daňový poplatník, který není součástí konsolidované skupiny pro účely finančního účetnictví a nemá žádné přidružené podniky ani stálé provozovny.
5. Odchylně od odstavce 2 jsou nadměrné výpůjční náklady plně odpočitatelné, pokud vyplynou z:
- a) úvěrů uzavřených před [datum politického schválení této směrnice], s výjimkou jakýchkoli následných úprav těchto úvěrů;
 - b) úvěrů na financování dlouhodobých projektů v oblasti veřejné infrastruktury, kdy jsou provozovatel projektu, výpůjční náklady, aktiva i příjmy v Unii.
- Pro účely písmene b) se dlouhodobým projektem v oblasti veřejné infrastruktury rozumí projekt na zajištění, modernizaci, provozování nebo údržbu rozsáhlého aktiva, který je podle členského státu v obecném veřejném zájmu.
- V případech, kdy se použije písmeno b), jsou veškeré příjmy plynoucí z dlouhodobého projektu v oblasti veřejné infrastruktury vyňaty z EBITDA daňového poplatníka.
6. Nadměrné výpůjční náklady, které nelze odečíst v příslušném zdaňovacím období, se převádějí do dalších období bez časového omezení.
7. Odstavce 1 až 6 se nepoužijí na finanční podniky, včetně těch, které jsou součástí konsolidované skupiny pro účely finančního účetnictví.

Článek 14

Výdaje vynaložené ve prospěch akcionářů, přímých příbuzných těchto akcionářů nebo přidružených podniků

Požitky poskytnuté akcionáři, jenž je fyzickou osobou, nebo jiné osobě, jež je s ním osobně propojena, nebo poskytnuté přidruženému podniku podle článku 56, se nepovažují za odečitatelné výdaje, nebo se příjmy odpovídajícím způsobem navýší, pokud by takovéto požitky nebyly poskytnuty nezávislé třetí straně.

KAPITOLA III

ČASOVÝ ROZVRH A KVANTIFIKACE

Článek 15

Obecné zásady

Příjmy a výdaje i všechny ostatní odečitatelné položky se uznávají ve zdaňovacím období, ve kterém vzniknou nebo jsou vynaloženy, není-li v této směrnici stanoveno jinak.

Článek 16

Vznik příjmů

1. Příjmy vznikají v okamžiku, kdy vzniká právo je obdržet a mohou být spolehlivě oceněny, bez ohledu na to, zda samotné platby již byly provedeny.
2. Příjmy z obchodu se zbožím se považují za vzniklé v souladu s odstavcem 1, jakmile jsou splněny tyto podmínky:
 - a) daňový poplatník převedl na kupujícího vlastnictví k prodanému zboží;
 - b) daňový poplatník si nezachovává skutečnou kontrolu nad prodaným zbožím;

- c) výši příjmů lze spolehlivě ocenit;
 - d) je pravděpodobné, že ekonomické výhody spojené s plněním poplynou daňovému poplatníkovi;
 - e) lze spolehlivě ocenit náklady, které v souvislosti s plněním vznikly nebo vzniknou.
3. Příjmy plynoucí z poskytování služeb se považují za vzniklé v rozsahu, v němž byly tyto služby poskytnuty, jakmile jsou splněny tyto podmínky:
- a) výši příjmů lze spolehlivě ocenit;
 - b) je pravděpodobné, že ekonomické výhody související s plněním poplynou poskytovateli;
 - c) lze spolehlivě ocenit stupeň provedení plnění ke konci zdaňovacího období;
 - d) lze spolehlivě stanovit náklady, které v souvislosti s plněním vznikly nebo vzniknou.

Nebudou-li splněna kritéria uvedená pod písmeny a) až d), příjmy vyplývající z poskytování služeb se považují za vzniklé pouze v rozsahu, v němž mohou být spárovány s odečitatelnými výdaji.

4. Vzniknou-li daňovému poplatníkovi příjmy z plateb, které mají být podle harmonogramu hrazeny postupně, považují se tyto příjmy za vzniklé k datu splatnosti každé jednotlivé splátky.

Článek 17

Vznik odečitatelných výdajů

Odečitatelné výdaje vznikají v okamžiku, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) vznikl závazek provést platbu; v případech, kdy je výdaj daňovým poplatníkem hrazen postupně, závazek provést platbu vznikne k datu splatnosti každé jednotlivé splátky;
- b) výše tohoto závazku může být vyčíslena;
- c) v případě obchodu se zbožím byly podstatná rizika a výhody plynoucí z vlastnictví zboží převedeny na daňového poplatníka a v případě poskytnutí služeb byly tyto služby daňovým poplatníkem využity.

Článek 18

Náklady vztahující se k neodpisovatelným aktivům

Náklady na pořízení nebo výstavbu dlouhodobých hmotných aktiv uvedených v článku 38 nebo náklady na zhodnocení těchto aktiv jsou odečitatelné ve zdaňovacím období, ve kterém jsou tato dlouhodobá aktiva zcizena, pokud jsou výnosy z jejich zcizení zahrnuty do základu daně.

Článek 19

Zásoby a nedokončená výroba

1. Celková částka odečitatelných výdajů za zdaňovací období se zvýší o hodnotu zásob a nedokončené výroby na začátku zdaňovacího období a sníží o hodnotu zásob a nedokončené výroby na konci téhož zdaňovacího období. Výjimkou jsou zásoby a nedokončená výroba v rámci dlouhodobých smluv uvedených v článku 22.

2. Položky zásob a nedokončené výroby se oceňují metodou FIFO (first-in first-out), metodou LIFO (last-in first-out) nebo metodou váženého aritmetického průměru.
3. Položky zásob a nedokončené výroby, které nejsou běžně zaměnitelné, a zboží nebo služby vyrobené či poskytnuté konkrétně pro určité projekty se oceňují individuálně.
4. Daňový poplatník použije stejnou metodu pro ocenění všech zásob a nedokončené výroby podobné povahy a podobného užití.

Cena zásob a nedokončené výroby zahrnuje veškeré náklady na nákup, přímé náklady na přeměnu a ostatní přímé náklady vzniklé v souvislosti s jejich uvedením na místo a do stavu, v nichž se budou nacházet na konci příslušného zdaňovacího období.

Náklady se očistí o odpočitatelnou daň z přidané hodnoty.

[Daňový poplatník, který před tím, než začal podléhat pravidlům této směrnice, do ocenění zásob a nedokončené výroby zahrnoval nepřímé náklady, může metodu nepřímých nákladů používat i nadále.]

5. K poslednímu dni zdaňovacího období se zásoby a nedokončená výroba ocení ve výši nákladů nebo čisté realizovatelné hodnoty podle toho, která z těchto částek je nižší.

Čistá realizovatelná hodnota se rovná odhadované prodejní ceně v rámci běžného podnikání snížené o odhadované náklady na dokončení a odhadované náklady nutné k uskutečnění prodeje.

Článek 20

Ocenění

1. Základ daně se vypočte na základě těchto složek:
 - a) peněžní úplata za plnění, například ceny prodaného zboží nebo poskytnutých služeb;

- b) tržní hodnota, jestliže má úplata za plnění zcela nebo zčásti formu nepeněžního plnění;
 - c) tržní hodnota v případě nepeněžního daru;
 - d) tržní hodnota finančních aktiv a závazků určených k obchodování.
2. Základ daně včetně příjmů a výdajů se vyjadřuje v eurech v průběhu zdaňovacího období nebo k poslednímu dni zdaňovacího období podle ročního průměrného směnného kurzu za kalendářní rok zveřejněného Evropskou centrální bankou, nebo pokud se zdaňovací období nekryje s kalendářním rokem, potom podle průměru denních kurzů vyhlášených Evropskou centrální bankou za zdaňovací období.
3. Odstavec 2 se nepoužije pro daňového poplatníka v členském státě, jenž nepřijal euro.

Článek 21

Finanční nástroje určené k obchodování (obchodní portfolio)

1. Finanční nástroj se považuje za určený k obchodování, jestliže splňuje jednu z těchto podmínek:
- a) byl pořízen nebo vznikl v zásadě za účelem prodeje nebo zpětného odkupu v průběhu 12 kalendářních měsíců;
 - b) je součástí portfolia identifikovaných finančních nástrojů, včetně derivátů, které jsou společně spravovány a u kterých je v poslední době doloženo obchodování realizované pro krátkodobý zisk.
2. Odchylně od článků 16 a 17 se do základu daně za dané zdaňovací období zahrnou veškeré rozdíly mezi tržní hodnotou finančních nástrojů určených k obchodování, vypočtenou na začátku zdaňovacího období nebo ke dni jejich koupě, pokud je tento den pozdější, a jejich tržní hodnotou vypočtenou na konci stejného zdaňovacího období.

3. Výnosy z finančního nástroje určeného k obchodování, který je zcizen, se připočtou k základu daně. Tržní hodnota uvedeného nástroje na začátku zdaňovacího období nebo ke dni jeho koupě, pokud je tento den pozdější, se odečte od základu daně.
4. Jestliže jsou v souvislosti s účastí určenou k obchodování vyplaceny rozdělené zisky, vynětí ze základu daně uvedené v čl. 8 písm. d) se nepoužije.
5. Odchylně od čl. 8 písm. c) se do základu daně daného zdaňovacího období zahrnou veškeré rozdíly mezi tržní hodnotou finančního nástroje, který již není určen k obchodování, ale je i nadále držen jako dlouhodobé aktivum, vypočtenou na začátku zdaňovacího období nebo ke dni jeho koupě, pokud je tento den pozdější, a jeho tržní hodnotou vypočtenou na konci stejného zdaňovacího období.

Odchylně od čl. 8 písm. c) se do základu daně daného zdaňovacího období zahrnou veškeré rozdíly mezi tržní hodnotou finančního nástroje, který již není držen jako dlouhodobé aktivum, ale je stále určen k obchodování, vypočtenou na začátku zdaňovacího období nebo ke dni jeho koupě, pokud je tento den pozdější, a jeho tržní hodnotou vypočtenou na konci stejného zdaňovacího období.

Tržní hodnota finančního nástroje na konci zdaňovacího období, v němž došlo k jeho přeměně z dlouhodobého aktiva na nástroj určený k obchodování a naopak, bude také jeho tržní hodnotou na začátku roku po jeho přeměně.

6. Lhůta uvedená v čl. 8 písm. c) začíná nebo se přerušuje, jakmile finanční nástroj již není určen k obchodování nebo již není dlouhodobým aktivem.

Článek 22

Dlouhodobé smlouvy

1. Dlouhodobou smlouvou je smlouva splňující tyto podmínky:
 - a) byla uzavřena za účelem výroby, montáže nebo výstavby nebo poskytnutí služeb;

- b) doba jejího trvání překračuje nebo se očekává, že překročí 12 měsíců.
2. Odchylně od článku 16 se příjmy z dlouhodobých smluv považují za vzniklé ve výši odpovídající té části dlouhodobé smlouvy, která byla splněna v příslušném zdaňovacím období. Z kolika procent byla dlouhodobá smlouva splněna, se určí s odkazem na poměr nákladů v daném roce k odhadovaným celkovým nákladům.
3. Náklady na dlouhodobé smlouvy jsou odečitatelné ve zdaňovacím období, ve kterém vzniknou.

Článek 23

Rezervy

1. Jestliže je, odchylně od článku 17, na konci zdaňovacího období zjištěno, že má daňový poplatník právní závazek vyplývající z činností nebo plnění uskutečněných v tomto zdaňovacím období nebo předchozích zdaňovacích obdobích, každá spolehlivě odhadnutelná částka vyplývající z tohoto závazku je odečitatelná za předpokladu, že konečné vypořádání této částky podle očekávání povede ke vzniku odečitatelného výdaje. Totéž se použije na veřejné závazky, které podle očekávání povedou ke vzniku odečitatelných výdajů v průběhu příštích dvou kalendářních let.

Pro účely tohoto článku může právní závazek vyplynout z těchto nástrojů:

- a) ze smlouvy;
- b) z právních předpisů;
- c) ze správního aktu obecné povahy nebo určeného konkrétnímu daňovému poplatníkovi;
- d) jinak ze zákona.

Jestliže se tento závazek vztahuje k činnosti nebo plnění, které budou pokračovat v budoucích zdaňovacích obdobích, rozloží se rezerva poměrně do odhadované doby trvání dané činnosti nebo plnění.

Rezervy podle tohoto článku se na konci každého zdaňovacího období přezkoumají a upraví. Při výpočtu základu daně v dalších zdaňovacích obdobích se zohlední částky, které již byly v souladu s tímto článkem odečteny.

2. Za spolehlivě odhadnutou částku uvedenou v odstavci 1 se považuje očekávaný výdaj potřebný k vypořádání současného právního závazku na konci zdaňovacího období, pokud je tento odhad založen na všech důležitých faktorech, včetně dosavadních zkušeností dané společnosti, skupiny nebo odvětví. Při odhadu výše rezervy platí:
 - a) vezmou se v úvahu všechna rizika a nejistoty, avšak nejistota neopodstatňuje tvorbu nadměrných rezerv;
 - b) je-li doba tvorby rezervy 12 měsíců nebo delší a neexistuje-li sjednaná diskontní sazba, diskontuje se rezerva sazbou výnosu desetiletých referenčních státních dluhopisů eurozóny v prosinci roku předcházejícího příslušnému zdaňovacímu období, jak bude zveřejněn Evropskou centrální bankou, zvýšenému o rizikovou přírážku ve výši dvou procentních bodů;
 - c) budoucí události se vezmou v úvahu, pokud lze rozumně předpokládat, že nastanou;
 - d) zohlední se budoucí užitky přímo související s událostí vedoucí k tvorbě rezervy.
3. Rezervy se neodečítají v těchto případech:
 - a) podmíněné ztráty;
 - b) nárůsty budoucích nákladů.

Článek 24

Důchody

Členské státy mohou stanovit, že rezervy na důchody jsou také odečitatelné.

Článek 25

Odpočty nedobytných pohledávek

1. Nedobytnou pohledávku je možné odečíst při splnění těchto podmínek:
 - a) daňový poplatník do konce zdaňovacího období podnikl všechny přiměřené kroky popsané v odstavci 2 tohoto článku, aby dosáhl zaplacení, a je pravděpodobné, že pohledávka zůstane zcela nebo zčásti nevyrovnána; nebo má daňový poplatník velký počet pohledávek stejného druhu, které všechny pocházejí ze stejného odvětví hospodářské činnosti a dokáže spolehlivě odhadnout procentuální podíl nedobytných pohledávek, pokud je hodnota každé pohledávky stejného druhu nižší než 0,1 % hodnoty všech pohledávek stejného druhu. K získání spolehlivého odhadu daňový poplatník zohlední všechny důležité faktory, včetně dosavadních zkušeností;
 - b) [dlužník nemá vztah k daňovému poplatníkovi podle článku 3, ani] dlužník a daňový poplatník [nejsou] přidruženými podniky uvedenými v článku 56. Je-li dlužník fyzickou osobou, nebude se dlužník, jeho manžel nebo manželka či (registrovaný/á) partner/ka, přímý předek či potomek, jeho sourozenci nebo jejich přímí potomci podílet na řízení nebo ovládaní daňového poplatníka, ani nebude mít přímou či nepřímou účast na jeho kapitálu podle článku 56;
 - c) pokud se nedobytná pohledávka vztahuje k obchodní pohledávce, částka odpovídající nedobytné pohledávce bude zahrnuta do základu daně jako příjem.

2. Při určování, zda byly podniknuty všechny přiměřené kroky s cílem dosáhnout zaplacení, se vezmou v potaz skutečnosti uvedené pod písmeny a) až c), pokud jsou založeny na objektivních důkazech:
 - a) zda jsou náklady na inkaso vzhledem k výši dluhu nepřiměřené; nebo
 - b) zda existují vyhlídky na úspěšné inkaso, včetně případů, kdy byl dlužník prohlášen za platebně neschopného, byly zahájeny právní kroky či byl přizván vymahač pohledávek; nebo
 - c) zda lze od daňového poplatníka za daných okolností důvodně očekávat, že o inkaso bude usilovat.
3. Jestliže dojde k uhrazení pohledávky, která byla předtím odečtena jako nedobytná, získaná částka se zahrne do základu daně v roce, kdy došlo k úhradě.

Článek 26

Zajištění

1. Se zisky a ztrátami ze zajišťovacího nástroje plynoucími z ocenění nebo úkonů zcizení se zachází stejně jako s odpovídajícími zisky a ztrátami z položky, která je předmětem zajištění. Zajišťovací vztah existuje, jsou-li splněny obě tyto podmínky:
 - a) zajišťovací vztah je formálně určen a předem zdokumentován;
 - b) očekává se, že zajištění bude vysoce účinné, a jeho účinnost lze spolehlivě měřit.
2. Je-li zajišťovací vztah přerušen nebo je-li již existující finanční nástroj následně považován za zajišťovací nástroj vedoucí k jeho přechodu do jiného daňového režimu, do základu daně se zahrnou veškeré rozdíly mezi novou hodnotou zajišťovacího nástroje, která bude stanovena v souladu s článkem 20 na konci zdaňovacího období, a tržní cenou na začátku stejného zdaňovacího období.

Tržní hodnota zajišťovacího nástroje na konci zdaňovacího období, v jehož průběhu tento nástroj přejde do jiného daňového režimu, bude odpovídat jeho tržní hodnotě na začátku období po tomto přechodu.

Článek 28

Pojišťovny

Na pojišťovny, které získaly povolení působit v členských státech v souladu se směrnicí Rady 73/239/EHS¹¹ v případě neživotního pojištění, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES¹² v případě životního pojištění a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES¹³ v případě zajištění, se vztahují tato další pravidla:

- a) základ daně zahrnuje rozdíl mezi tržní hodnotou aktiv v držení životních pojišťoven, do nichž je investováno ve prospěch pojistníků životního pojištění nesoucích investiční riziko, měřenou na konci zdaňovacího období a jejich tržní hodnotou měřenou na začátku téhož zdaňovacího období nebo ke dni dokončení jejich nákupu, pokud je tento den pozdější;
- b) základ daně zahrnuje rozdíl mezi tržní hodnotou aktiv v držení životních pojišťoven, do nichž je investováno ve prospěch pojistníků životního pojištění nesoucích investiční riziko, měřenou k okamžiku zcizení a jejich tržní hodnotou měřenou na začátku zdaňovacího období nebo ke dni dokončení jejich nákupu, pokud je tento den pozdější;
- c) základ daně zahrnuje rozdělení zisku obdrženého životními pojišťovnami;

¹¹ První směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu (Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění a o změně směrnic Rady 73/239/EHS, 92/49/EHS, jakož i směrnic 98/78/ES a 2002/83/ES (Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).

- d) technické rezervy pojišťoven vytvořené v souladu se směrnicí Rady 91/674/EHS¹⁴ jsou odečitatelné. Odečtené částky se na konci každého zdaňovacího období přezkoumají a upraví. Při výpočtu základu daně v dalších letech se zohlední částky, které již byly odečteny.

Článek 29

Zdanění při odchodu

1. Částka rovnající se tržní hodnotě přesunutých aktiv v okamžiku odchodu těchto aktiv očištěná o jejich hodnotu pro daňové účely se považuje za získané příjmy za těchto okolností:
 - a) kdy daňový poplatník převede aktiva ze svého sídla na svou stálou provozovnu v jiném členském státě nebo v třetí zemi;
 - b) kdy daňový poplatník převede aktiva ze své stálé provozovny v členském státě na své sídlo nebo na jinou stálou provozovnu v jiném členském státu nebo v třetí zemi v rozsahu, v němž v důsledku takového převodu členský stát se stálou provozovnou již nemá právo převáděná aktiva zdanit;
 - c) kdy daňový poplatník převede svoji daňovou rezidenci do jiného členského státu nebo do třetí země, s výjimkou aktiv, která zůstanou fakticky spojená se stálou provozovnou v prvním členském státě;
 - d) kdy daňový poplatník převede obchodní aktivity prováděné jeho stálou provozovnou z jednoho členského státu do jiného členského státu nebo do třetí země v rozsahu, v němž v důsledku takového převodu členský stát se stálou provozovnou již nemá právo převáděný majetek zdanit.

¹⁴ Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

2. Členský stát, do něhož jsou převáděna aktiva, daňová rezidence nebo obchodní činnost prováděná stálou provozovnou, akceptuje hodnotu stanovenou členským státem daňového poplatníka nebo stálé provozovny jako počáteční hodnotu aktiv pro daňové účely.
3. Tento článek se nepoužije na převody aktiv související s financováním cenných papírů, aktiv, která jsou použita jako kolaterál, nebo na případy, kdy převod aktiv proběhne s cílem splnit obezřetnostní kapitálové požadavky nebo za účelem řízení likvidity, kdy se mají tato aktiva ve lhůtě 12 měsíců vrátit do členského státu převodce.

KAPITOLA IV

ODPISOVÁNÍ DLOUHODOBÝCH AKTIV

Článek 30

Evidence dlouhodobých aktiv

1. Náklady na pořízení, výstavbu nebo zhodnocení se spolu s datem začátku používání po pořízení, výstavbě nebo zhodnocení zaznamenají do evidence dlouhodobých aktiv, a to zvlášť pro každé aktivum.
2. Je-li aktivum zcizeno, zaznamenají se údaje o zcizení spolu s datem zcizení a výnosy nebo kompenzacemi získanými z tohoto zcizení do evidence dlouhodobých aktiv.
3. Evidence dlouhodobých aktiv se vede způsobem, který zajišťuje dostatečné informace pro výpočet základu daně, a obsahuje přinejmenším:
 - označení aktiva;
 - měsíc začátku používání;

- odpisovou základnu;
- dobu životnosti podle článku 33;
- odpisy vzniklé v běžném zdaňovacím období;
- kumulované odpisy celkem;
- odpisovou základnu očištěnou o kumulované odpisy celkem a mimořádný pokles hodnoty;
- měsíc přerušení nebo obnovení zaúčtování daňových odpisů;
- měsíc zcizení.

Článek 31

Odpisová základna

1. Odpisová základna zahrnuje náklady přímo spojené s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením dlouhodobého aktiva. Tyto náklady nezahrnují odpočitatelnou daň z přidané hodnoty. Náklady na pořízení nebo výstavbu nebo zhodnocení dlouhodobých aktiv nezahrnují úrok.
2. Odpisová základna dlouhodobého aktiva přijatého jako dar se rovná jeho tržní hodnotě uvedené v příjmech.
3. Odpisová základna dlouhodobého aktiva, které je předmětem odpisování, se sníží o veškeré dotace přímo související s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením tohoto aktiva, jak je uvedeno v čl. 8 písm. a).

4. Odpisy dlouhodobých aktiv, která se nepoužívají více než 12 měsíců z důvodů, jež daňový poplatník nemůže ovlivnit, se nezohledňují.

Odpisování se pozastaví od měsíce následujícího po měsíci, kdy skončilo období uvedené v první větě, a obnoví se od měsíce následujícího po ukončení 12 měsíců od měsíce, kdy se aktivum začalo opětovně používat.

Článek 32

Oprávnění k odpisování

1. S výhradou odstavce 3 provádí odpisy ekonomický vlastník.
2. V případě smluv, u nichž se ekonomické vlastnictví neshoduje s právním vlastnictvím, je ekonomický vlastník oprávněn od svého základu daně odečíst úrokovou složku plateb, pokud není tato složka zahrnuta do základu daně právního vlastníka.
3. Není-li možné identifikovat ekonomického vlastníka aktiva, má právo odpisy provádět právní vlastník. V případě leasingových smluv se úrok a kapitálová složka leasingových plateb zahrnují do základu daně právního vlastníka a odečítat je bude nájemce.
4. Dlouhodobé aktivum nemůže ve zdaňovacím období odepisovat více jak jeden daňový poplatník kromě případů, kdy je právní nebo ekonomické vlastnictví rozděleno mezi více daňových poplatníků nebo se ekonomický nebo právní vlastník aktiva změnil.
5. Daňový poplatník se nemůže rozhodnout, že odpisy provádět nebude.

- [6. Rada na návrh Komise jednomyslně přijme:
- a) výpočet kapitálové a úrokové složky leasingových plateb;
 - b) výpočet odpisové základny aktiva pořízeného na leasing.]

Článek 33

Jednotlivě odpisovatelná aktiva

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a články 37 a 48, odpisují se dlouhodobá aktiva jednotlivě lineárně po dobu své životnosti. Doba životnosti dlouhodobého aktiva se stanoví takto:
- a) komerční, kancelářské a jiné budovy, jakož i všechny ostatní druhy nemovitého majetku používané pro obchodní činnost, s výjimkou průmyslových budov a staveb: 40 let;
 - b) průmyslové budovy a stavby: 25 let;
 - c) dlouhodobá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti jiná než aktiva uvedená pod písmeny a) a b): 15 let;
 - d) dlouhodobá hmotná aktiva se střední dobou životnosti: 8 let;
 - e) dlouhodobá hmotná aktiva s krátkou dobou životnosti: 5 let;
 - f) dlouhodobá nehmotná aktiva [včetně pořízeného goodwillu]: doba, po kterou aktivum požívá právní ochrany nebo na kterou je uděleno právo, nebo 15 let, pokud tuto dobu nelze určit.

2. Použité budovy a další druhy nemovitého majetku, použitá dlouhodobá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti, použitá dlouhodobá hmotná aktiva se střední dobou životnosti, použitá dlouhodobá hmotná aktiva s krátkou dobou životnosti a použitá dlouhodobá nehmotná aktiva se odpisují podle těchto pravidel:
- a) použité komerční, kancelářské nebo jiné budovy, jakož i všechny ostatní druhy nemovitého majetku používané pro obchodní činnost, s výjimkou průmyslových budov a staveb: 40 let, pokud daňový poplatník nedoloží, že je odhadovaná zbývajících doba životnosti aktiva kratší než 40 let; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;
 - b) použité průmyslové budovy a stavby: 25 let, pokud daňový poplatník nedoloží, že je odhadovaná zbývajících doba životnosti aktiva kratší než 25 let; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;
 - c) použitá dlouhodobá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti jiná než aktiva uvedená pod písmeny a) a b): 15 let, pokud daňový poplatník nedoloží, že je odhadovaná zbývajících doba životnosti aktiva kratší než 15 let; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;
 - d) použitá dlouhodobá hmotná aktiva se střední dobou životnosti: 8 let, pokud daňový poplatník nedoloží, že je odhadovaná zbývajících doba životnosti aktiva kratší než 8 let; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;
 - e) použitá dlouhodobá hmotná aktiva s krátkou dobou životnosti: 5 let, pokud daňový poplatník nedoloží, že je odhadovaná zbývajících doba životnosti aktiva kratší než 5 let; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;

- f) použitá dlouhodobá nehmotná aktiva: 15 let, není-li možné stanovit zbývajících dobu, během níž bude aktivum požívat právní ochranu nebo pro niž bylo uděleno příslušné právo, přičemž v takovém případě se odepisuje po tuto dobu.

Článek 34

Časový rozvrh

1. Odpisy se odečítají měsíčně od měsíce začátku používání dlouhodobého aktiva. V měsíci zcizení aktiva se žádný odpis neprovede.
2. Hodnota pro daňové účely u dlouhodobého aktiva, které bylo zcizeno nebo poškozeno v rozsahu, kdy již není možné ho využít pro obchodní účely, a hodnota pro daňové účely u nákladů na zhodnocení, které vzniknou ve vztahu k tomuto aktivu, budou odečteny ze základu daně v měsíci zcizení nebo poškození.

Článek 35

Odložení zdanění u náhradních aktiv

1. Jestliže výnosy ze zcizení jednotlivě odpisovaného aktiva nebo půdy včetně náhrady škody budou znovu investovány do obdobného aktiva užívaného pro stejný hospodářský účel před koncem druhého zdaňovacího období po zdaňovacím období, v němž došlo ke zcizení, může daňový poplatník částku, o kterou uvedené výnosy přesahují hodnotu zcizeného aktiva pro daňové účely, v roce zcizení odečíst. O stejnou částku se sníží odpisová základna náhradního aktiva.

Aktivum zcizované dobrovolně musí být ve vlastnictví poplatníka po dobu alespoň tří let před zcizením.

2. Náhradní aktivum uvedené v odstavci 1 může být zakoupeno ve zdaňovacím období předcházejícím zcizení. Jestliže náhradní aktivum není zakoupeno před koncem druhého zdaňovacího období po období, ve kterém ke zcizení aktiva došlo [a s výjimkou případů vyšší moci], částka odečtená v roce zcizení navýšená o 10 % se připočítá k základu daně za druhé zdaňovací období po období, ve kterém došlo ke zcizení.

Článek 36

Odpisování nákladů na zhodnocení

1. Náklady na zhodnocení se odpisují podle pravidel použitelných pro dlouhodobé aktivum, které bylo zhodnoceno, jako by se vztahovaly k nově pořízenému dlouhodobému aktivu, a to včetně doby jeho životnosti podle čl. 33 odst. 1 písm. a) až e). Bez ohledu na to se náklady na zhodnocení související s pronajatými aktivy odepisují v souladu s článkem 32 a čl. 33 odst. 2 písm. a) až e).
2. Jestliže daňový poplatník doloží, že odhadovaná zbývající doba životnosti jednotlivě odpisovaného dlouhodobého aktiva je kratší než doba životnosti aktiva uvedená v čl. 33 odst. 1 písm. a) až e), budou se náklady na zhodnocení aktiva odpisovat během tohoto kratšího období.

Článek 37

Soubor aktiv

1. Členské státy mohou případně stanovit odpisování dlouhodobých aktiv uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. e) a odst. 2 písm. e) společně v rámci jednoho souboru aktiv, a to roční sazbou ve výši 25 % odpisové základny.
2. Odpisová základna souboru aktiv na konci zdaňovacího období se rovná daňové hodnotě tohoto souboru na konci předchozího zdaňovacího období upravené o aktiva zařazená do souboru a vyřazená ze souboru v průběhu běžného období. Náklady na pořízení, výstavbu nebo zhodnocení aktiv se připočtou k odpisové základně, kdežto výnosy ze zcizení aktiv a veškerá odškodnění obdržaná za ztrátu nebo zničení aktiva se odečtou.

3. Má-li odpisová základna vypočítaná podle odstavce 2 zápornou hodnotu, připočte se k ní taková částka, aby se odpisová základna rovnala nule. Stejná částka se připočte k základu daně.

Článek 38

Neodpisovaná aktiva

Neodpisují se tato aktiva:

- a) dlouhodobá hmotná aktiva, kterých se netýká opotřebení a zastarání, například půda, umělecké předměty, starožitnosti nebo šperky;
- b) finanční aktiva s výjimkou finančních aktiv určených k obchodování.

Článek 39

Mimořádný pokles hodnoty

- 1. Daňový poplatník, který doloží, že hodnota dlouhodobého hmotného aktiva se na konci zdaňovacího období snížila v důsledku události vyšší moci nebo trestné činnosti třetích stran, si může od základu daně odečíst částku odpovídající takovému poklesu hodnoty. Tento odpočet však nelze provést v případě aktiv, u nichž jsou výnosy z jejich zcizení osvobozeny od daně.
- 2. Jestliže se hodnota dlouhodobého hmotného aktiva následně zvýší, částka rovnající se tomuto nárůstu se připočítá k základu daně za období, ve kterém ke zvýšení došlo. Takto připočítaná částka nebo částky však ve svém úhrnu nepřekročí výši původně provedeného odpočtu.
- 3. Pokud dlouhodobé hmotné aktivum, které nepodléhá odpisování, zaznamenalo mimořádný pokles hodnoty, budou odečitatelné náklady podle článku 18 sníženy tak, aby zohledňovaly mimořádný odpočet, jenž daňový poplatník již získal.

Rada na návrh Komise jednomyslně upřesní kategorie dlouhodobých aktiv uvedené v této kapitole.]

KAPITOLA V

ZTRÁTY

Článek 41

Ztráty

1. Nestanoví-li tato směrnice jinak, mohou být ztráty, které ve zdaňovacím období vzniknou daňovému poplatníkovi-rezidentovi nebo stálé provozovně daňového poplatníka-nerezidenta, převáděny v plné výši a v následujících zdaňovacích obdobích odečteny takto:
 - a) do výše 1 milionu EUR v rozsahu, ve kterém jsou pokryty zisky;
 - b) do výše [60] procent zdanitelných zisků příslušného zdaňovacího období po odečtení podle písmene a).
2. Snížení základu daně z důvodu zohlednění ztrát z předchozích zdaňovacích období nesmí vést k záporné hodnotě.
3. Ztráty, které v předchozích letech vznikly daňovému poplatníkovi-rezidentovi nebo stálé provozovně daňového poplatníka-nerezidenta, se neodečítají v případě splnění všech těchto podmínek:
 - a) jiný subjekt nebo fyzická osoba získá účast na daňovém poplatníkovi, v důsledku čehož celková účast nabyvatele na daňovém poplatníkovi převýší 50 %;

- b) dochází k významné změně činnosti u daňového poplatníka, což znamená, že daňový poplatník přerušil určitou činnost, která v předchozím zdaňovacím období vyprodukovala více než [60 %] jeho obrátu, nebo zahájí nové činnosti, které vyprodukují více než [60 %] jeho obrátu ve zdaňovacím období jejich zahájení nebo v následujícím zdaňovacím období.

4. Nejstarší ztráty se odečtou jako první.

[Článek 42

Úleva za ztráty a opětovné vykázání

1. Daňový poplatník-rezident, který i po odpočtu vlastních ztrát podle článku 41 dosáhl zisku, může následně ve stejném zdaňovacím období odečíst ztráty vzniklé jeho způsobilým přímým dceřiným společnostem, jak jsou definovány v čl. 3 odst. 1, nebo stálé provozovně (stálým provozovnám), které se nacházejí v jiných členských státech. Tato úleva za ztráty bude přiznána pro určité omezené období v souladu s odstavci 3 a 4 tohoto článku.

Odchylně od prvního pododstavce, pokud je daňový poplatník oprávněn nebo povinen jednat jménem skupiny, jak je stanoveno v pravidlech vnitrostátních právních předpisů členského státu, a pokud společnosti tvořící součást takové skupiny jsou společnosti, které jsou rezidenty v daném členském státě a na něž se použijí pravidla této směrnice, potom taková skupina může být považována za způsobilou přímou dceřinou společnost.

2. Odpočet za ztráty podle tohoto článku je k dispozici pouze v rozsahu, ve kterém tyto ztráty nebyly dočasně nebo jinak odečteny podle vnitrostátních právních předpisů jakéhokoli členského státu.
3. Odpočet se provádí úměrně účasti daňového poplatníka-rezidenta v jeho způsobilých přímých dceřiných společnostech uvedených v čl. 3 odst. 1 a v plné výši v případě stálých provozoven. Snížení základu daně daňového poplatníka-rezidenta v žádném případě nevyústí v zápornou částku.

4. Daňový poplatník-rezident připočítá zpět ke svému základu daně všechny následné zisky vytvořené jeho způsobilými přímými dceřinými společnostmi uvedenými v čl. 3 odst. 1 nebo jeho stálými provozovnami, a to až do výše dříve odečtené ztráty.
5. Ztráty odečtené podle odstavců 1, 2 a 3 budou v každém z následujících případů automaticky znovu zahrnuty do základu daně daňového poplatníka-rezidenta:
- a) v případě, že na konci pátého zdaňovacího období poté, kdy se ztráty staly odečitatelné, nebyl znovu zahrnut žádný zisk nebo zahrnuté zisky neodpovídají plné částce odečtených ztrát;
 - b) v případě, že dojde k prodeji, likvidaci nebo fúzi způsobilé přímé dceřiné společnosti uvedené v čl. 3 odst. 1 nebo je-li přeměněna na stálou provozovnu;
 - c) v případě, že je stálá provozovna prodána či zlikvidována nebo je-li přeměněna na dceřinou společnost;
 - d) v případě, že mateřská společnost již nesplňuje požadavky čl. 3 odst. 1.]
-